

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 174/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovéj a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Petrom Šumšalom, advokátom, Krasovského 13, Bratislava, proti upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Bratislave č. Kd 386/20/1100-7 z 12. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry navrhuje zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Domáha sa tiež náhrady trov konania a priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur, ktoré odôvodňuje „*odmietaním až pohrdaním*“ zo strany Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „okresná prokuratúra“) a krajskej prokuratúry pri rozhodovaní o jeho podnetoch, čo sa malo prejaviť v odôvodnení ich rozhodnutí.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Stavebný úrad [REDAKOVANÉ] (ďalej len „stavebný úrad“) vydal 14. februára 2020 rozhodnutie č. ÚR/211/1007/2020/17/SU/HAN-1 (ÚR/2496/2018/SU/HAN), ktorým upravil pásmo hygienickej ochrany Ústrednej čistiarne odpadových vôd [REDAKOVANÉ] na základe § 41 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.

o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje právomoc stavebného úradu na základe podnetu (žiadosti) navrhovateľa nahradiť právoplatné územné rozhodnutie novým územným rozhodnutím.

3. Sťažovateľ podal 1. júla 2020 na okresnej prokuratúre podnet, v ktorom okrem iného namietal *„porušenia Správneho zákona tým, že stavebný úrad vo svojom rozhodnutí konal nad rámec zákona“*.

4. Sťažovateľ uvádza, že okresná prokuratúra vybavila podnet sťažovateľa upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu č. Pd 51/20/1102-5 z 31. júla 2020 *„bez prijatia niektorých z prokurátorských opatrení“*.

5. Dňa 12. októbra 2020 sa sťažovateľ obrátil na krajskú prokuratúru s opakovaným podnetom, ktorým *„opäť namietal porušenia Správneho zákona tým, že stavebný úrad vo svojom rozhodnutí konal nad rámec zákona“*.

6. Krajská prokuratúra vybavila opakovaný podnet sťažovateľa napadnutým upovedomením o odložení opakovaného podnetu, proti ktorému smeruje ústavná sťažnosť sťažovateľa.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Proti napadnutému upovedomeniu o odložení opakovaného podnetu sťažovateľ argumentuje tým, že krajská prokuratúra rozhodla arbitrárne, pretože svoje skutkové zistenia a právne závery riadne neodôvodnila.

8. Vo svojom podnete sťažovateľ namietal, že stavebný úrad neuviedol, na základe akého zákona zriadil ochranné pásmo odpadových vôd. Vychádzal pri tom z toho, že stavebný úrad môže konať len to, čo mu dovoľuje zákon. Z uvedeného podľa neho vyplýva podozrenie, že stavebný úrad porušil zákon.

9. Vo svojom opakovanom podnete na krajskú prokuratúru sťažovateľ argumentoval, že ochranné pásmo čističky odpadových vôd nie je možné zriadiť len na základe stavebného zákona, ktorý upravuje len procesnú stránku zriadenia ochranného pásma, ale stavebný úrad musí pritom použiť zákon, ktorý stanovuje aj materiálnu stránku, t. j. presne stanovuje parametre ochranného pásma. Sťažovateľ odôvodňoval svoj opakovaný podnet prevažne dôvodmi *„vyplývajúcimi z ústavy pričom zdôrazňoval, že obmedzenie vlastníckeho práva*

nie je možné na základe rozhodnutia správneho orgánu, ale musí jestvovať príslušný zákon resp. aspoň vládne nariadenie“.

10. V napadnutom upovedomení nie je podľa sťažovateľa „*nikde žiadna zmienka o argumentoch súvisiacich s ústavným právom na vlastníctvo a ochranu majetku*“, preto je toho názoru, že sa krajská prokuratúra nevysporiadala s touto argumentáciou, ktorá tvorila základ a podstatnú časť opakovaného podnetu.

11. Sťažovateľ zastáva názor, že závery krajskej prokuratúry uvedené v upovedomení o vybavení opakovaného podnetu sú „*zákonne neprípustné*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým upovedomením krajskej prokuratúry o odložení opakovaného podnetu.

13. Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra porušila jeho označené základné právo podľa ústavy a právo podľa dohovoru tým, že arbitrárne rozhodla o jeho opakovanom podnete, keďže svoje skutkové zistenia a právne závery riadne neodôvodnila.

14. Jedným zo základných pojmových znakov sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako prostriedku ochrany ústavou (alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou) zaručených základných práv alebo slobôd je jej subsidiarita. To znamená, že ústavnú sťažnosť možno ústavnému súdu podať spravidla iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pred jej podaním vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje. V opačnom prípade je ústavná sťažnosť neprípustná.

15. Podľa § 31 ods. 1 a 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti.

16. Podľa § 36a ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie žaloby na súd, návrhu na začatie

konania alebo opravného prostriedku, či je dôvod na vstup do už začatého konania pred súdom alebo na vykonanie iných opatrení, na ktoré je podľa zákona oprávnený generálny prokurátor alebo prokurátor. Prokurátor pri vybavovaní podnetu prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

17. Podľa § 36a ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet nie je dôvodný, podnet odloží, o čom písomne vyrozumie podávateľa podnetu.

18. Podľa § 36 ods. 1 a 2 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor. Ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

19. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

20. Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je teda jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. III. ÚS 152/03).

21. Ústavný súd už dlhodobo v konaniach o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyslovuje právny názor, že vynechanie opakovaného podnetu a ďalšieho opakovaného podnetu ako právneho prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním ústavnej sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu namietaného porušenia jeho základného práva (III. ÚS 235/07, III. ÚS 157/08, III. ÚS 112/2012, III. ÚS 56/2013, I. ÚS 76/2019).

22. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha ochrany svojho označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru, ktoré malo byť porušené napadnutým upovedomením krajskej prokuratúry, a to bez toho, aby využil možnosť nápravy danú mu zákonom o prokuratúre a podal

d'alší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre, o ktorom by rozhodoval nadriadený prokurátor.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou ústavnou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ju odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu